

Het grappige duo Fab (links, Nicole Durlinger) en Isa (rechts, Ingrid van Veen) maakte verkeerde opmerkingen op juiste momenten. Dit ondervond ook Rita (Joleen van Rooij). (Foto's: Peter de Koning).

Zussen Linda (links, Marianne Stoesser) en Liza (rechts, Saskia de Koeijer) vlogen elkaar regelmatig in de haren, maar sloten uiteindelijk vrede.

CAST VAN BOXTELS MUZIEKTHEATERSTUK KREEG LACHERS OP DE HAND

De hilariteit tijdens Witte Geit...

PÅL JANSEN

Honderden theaterliefhebbers werden afgelopen weekend in het Jacob-Roelandslyceum getraakteerd op hilarische scenes en onvoorstelbare typetjes. De cast van muziektheaterspektakel Witte Geit stond op de planken en liet de toeschouwers in de zaal tal van keren hard lachen. Bovendien werden zij in de tot camping verbouwde aula bij tijd en wijle omver geblazen door de zingende acteurs met de bekendste nummers van Nederlandse bodem. Vrijdag was de première helemaal uitverkocht...

„Wat ik echt hoop, is dat de grappen goed gaan bevallen. De generale van de dag eerder was echt goed, maar dat moet meestal niet”, vertelde regisseur Lieke Faber enigszins bijgelovig en ongeveer vijf minuten voor de start van de musical. „Dus ik heb ze net nog even op scherp gezet. Hoe het met mij gaat? Pfff... We hebben er echt heel hard aan gewerkt, dus het is nou even 'heavy'.” Een paar minuten later draaide de eerste scene, waarin duidelijk werd dat eigenaar Leo van camping Witte Geit, gespeeld door Joan van Houtum, te kampen had met liefdesverdriet wegens Nana (Anoek van Antwerpen), zijn vriendin. Vloekend en tierend schoffeerde hij een van de campinggasten. „Maar de klant is toch koning?”, probeerde campinggast een campinggast gespeeld door winkelier Ronald de Jong van Albert Heijn Boxtel, er tegenin te brengen. „Het is hier geen Albert Heijn!”, tierde Leo. Plots riep conciërge Adrie (een goedzak, gespeeld door Herman van de Sande) via de luidsprekers om: „Gasten van Witte Geit, heb geen schrik voor de campingeigenaar. Hij heeft liefdesverdriet. Ik herhaal...” Het zou een van de vele hilarische momenten zijn waar het publiek hard om

moest lachen. Aan elkaar verbonden met tientallen Nederlandstalige liedjes die op zichzelf ook weer de nodige humor met zich meebrachten.

TIMING

Naast de talloze nummers liepen er ook verschillende verhaallijnen door het stuk, waarvan vier hoofdverhalen. En iedere verhaallijn bracht weer zijn eigen typetjes met zich mee. Zo waren de hippie-achtige Liza (Saskia de Koeijer) en haar zus Linda (Marianne Stoesser, die met haar zang een verpletterende indruk maakte) constant in gevecht met elkaar. Daar tussenin stond Mammie (Gehra Groenesteijn) die steeds een van haar tarotkaarten trok wanneer ze de toekomst weer wilde voorspellen. Gevolgd door een harmonieus 'Halleluja' van de cast. Ook hoofd schoonmaak Rita (Joleen van Rooij) was in conflict: met haar man, conciërge Adrie. Haar twee assisterende 'cleaning lady's' Fab en Isa (Nicole Durlinger en Ingrid van Veen) wisten precies op het goede moment het verkeerde te zeggen wanneer het weer hommeles was. „Zou hij vreemdgaan?”, sprong er plots een duistere gedachte op bij Rita. „Nee joh”,

klonk het. Gevolgd door: „Nou..., hij ziet er anders best goed uit!”

SNOTTERENDE MANNEN

Met een kritischer oog dan de gemiddelde bezoeker, keken Desirée Poell, Torenica van Helvoort en Annelies Hoppenbrouwers naar de voorstelling. „Wij spelen zelf ook voor een musicalvereniging; Theabelle van het Jeroen Bosch Ziekenhuis”, vertelde Poell. „Er zitten goede zangers tussen, maar ik vond dat sommigen de verkeerde nummers zongen.” „Maar er zitten veel komische stukken tussen”, vervolgde Hoppenbrouwers. Poell vulde aan: „Toen die vijf mannen op een rij snotterend het nummer Een Man Mag Niet Huilen van Jacques Herb zongen. Een verschrikkelijk nummer, maar dát was echt geweldig.” Tussen die vijf mannen, zat ook het personage Simon (Frenk Breuer), het manusje-van-alles op de camping. Openlijk twijfelde de rest van de cast over zijn geaardheid, wat ook oversloeg op het publiek. „Als hij niet op mannen valt, dan speelt 'ie het wel erg goed”, vertelde toeschouwer Peter van Gils. Het bleek uiteindelijk zo te zijn, wat bevestigd werd in een hilarische scene waarin 'knappe jongen' Alex (John Zwijnenberg) gaat zonnen terwijl Simon smachtend toekeek.

APOTHEOSE

Onder de komische laag speelde een he-le-boel tragiek: een serieuze familievet, wantrouwen en jaloezie tussen partners, onzekerheid en gevoelens van onmacht bij kinderen kwamen allemaal aan de orde. Hoewel deze tragiek altijd met een boel humor werd gebracht, bleef de vraag toch openstaan of het allemaal wel goed zou komen. Uiteraard kwam het dat allemaal. En daarbij sprak vooral het begraven van de strijdbijl tussen zussen Liza en Linda tot de verbeelding. Op het moment dat Linda haar hand toestak en Liza deze uiteindelijk aangreep, klonk er uit het publiek een massaal 'oohhh'. Zo bleef er aan het einde van de avond vooral een goed gevoel hangen en kreeg de cast van Witte Geit talloze malen de lachers op zijn hand. Na de première was ook op zaterdag de aula van het Jacob-Roelandslyceum vol en werd de voorstelling zondag nog een keer goed bezocht. Regisseur Lieke Faber, producent Dave Hanhart, de band en alle acteurs kunnen trots terugkijken op een geslaagd stuk.

Campingeigenaar Leo (Joan van Houtum) belde met angst zijn grote liefde op.

Knappe jongen Alex (John Zwijnenberg) wist zich steeds te omringen met vrouwen.

'Een Man Mag Niet Huilen', snotterden de mannelijke leden van de cast.

Mammie (Gehra Groenesteijn) voorspelde dankzij haar tarotkaarten. 'Halleluja!', zong de cast dan in koor.